

Het schepenenrapport

Een kleine vier jaar na de start van de bestuursploeg in Brugge maakt *Knack* het rapport op van schepenen en burgemeester.

DOOR STEFAN VANKERKHOVEN

→ Patrick Moenaert (CD&V)

Burgemeester

Begin januari 2013 geeft Patrick Moenaert (61) de burgemeesterssjerp door aan zijn opvolger – hoogstwaarschijnlijk gedeputeerde Dirk De fauw. Hij vindt achttien jaar de stad besturen welletjes en wil het vanaf volgend jaar wat rustiger aan doen. Zijn politieke gedrevenheid en het feit dat hij moeilijk kan delegeren hebben hem al een nier gekost. De autoritaire Moenaert heeft sinds 1994 alle grote Brugse dossiers naar zich toe getrokken. Het moet vooruitgaan, heet het. Of heeft het meer te maken met het feit dat hij alleen mindere goden naast zich duldt? Hoe dan ook, Moenaert zal in de geschiedenisboeken zeker vermeld worden als de burgemeester die het Concertgebouw liet optrekken en Brugge met de titel van Europese Culturele Hoofdstad een boost gaf. Brugge is geen Bokrijk meer maar een levendige stad waarin de Bruggelingen graag wonen. Dat

blijkt uit een tevredenheidsenquête in de stadsmonitor. Enkel op jongerenfuiven in de binnenstad rust nog een taboe. Moenaert gaat prat op een mobiliteitsplan dat het autoverkeer naar de binnenstad ontmoedigt en het fietsen en het openbaar vervoer stimuleert. Minpunt is dat het bijbehorend systeem van de randparkings niet naar behoren werkt, met een verhoging van de parkeerdruk in de straten net buiten de stadspoorten. Een ander nijpend probleem is een betere ontsluiting van de Zeebrugse haven via het spoor en het water. De burgemeester slaagde er wel al in Vlaams minister Hilde Crevits (CD&V) ervan te overtuigen sneller werk te maken van de heraanleg van diverse kruispunten langs de expresweg Brugge-Zeebrugge. Jammer dat voetbal Patrick Moenaert nauwelijks interesseert, anders hadden Club en Cercle al lang een nieuw stadion...

→ **Jean-Pierre Vanden Berghe (CD&V)**

Schepen van
Openbare Werken

Schepen Jean-Pierre Vanden Berghe (67) verdient de Nobelprijs voor de Plichtsgetrooutheid. Deze CD&V'er neemt elke beslissing in overleg met de burgemeester. Velen hadden VDB onderschat toen Patrick Moenaert deze wiskundeleraar in 2001 het stadsbestuur binnenloodste. Vanden Berghe is niet de man van de grote politieke ideeën, maar hij is de perfecte *metserdiender*: elk putje in een straat wordt meteen aangepakt. Bovendien heeft hij ervoor gezorgd dat buurtbewoners en handelaars bij wegwerkzaamheden beter en tijdig geïnformeerd worden. Hij betreft zelfs de plaatselijke handelskringen bij de wekelijkse coördinatievergaderingen. Het enige minpunt is dat hij in zijn eigen bastion Kristus-Koning felle tegenkanting kreeg bij de asfaltering van tien stra-

ten, die het fietscomfort verbeterde maar het authentieke karakter van deze wijk aantast.

Als schepen van Openbare Werken beschikt hij over een jaarbudget van 10 miljoen euro, waarvan 1,5 miljoen euro wordt besteed aan de (her)aanleg van trottoirs. Jean-Pierre Vanden Berghe betreurt dat hij halverwege deze operatie – 300 Brugse straten krijgen een nieuw voetpad – moet afhaken: eind 2010 geeft hij met tegenzin de fakkel over aan Jos Demarest. Het ACW dwong Jean-Pierre Vanden Berghe tot die knieval bij de coalitiebesprekingen eind 2006. Na lang morren heeft deze populaire politicus er nog een extra jaartje uit gehaald, want aanvankelijk zou hij al begin 2010 afgelost worden. Zal hij als laatste wapenfeit bushaltes in de binnenstad betonneren, vanwege de bedroevende kwaliteit van de beruchte Brugse kasseien? Of keert hij terug via een achterpoortje? Hij zou momenteel de middenstand aan het opvrijen zijn voor een goede plaats op de CD&V-lijst.

→ **Boudewijn Laloo (CD&V)**

Schepen van
Financiën en
Patrimonium

Schepen Boudewijn Laloo (57) gat er prat op dat Brugge een financieel gezonde stad is. De voorbije jaren legde de CD&V'er aan de gemeenteraad telkens een sluitende stadsbegroting voor. In 2010 gaat het om een budget van 250 miljoen euro, dat is meer dan de provincie West-Vlaanderen. Hij is erin geslaagd de stadsschuld in enkele jaren tijd bijna te halveren: van 150 naar 80 miljoen euro. Dat realiseerde hij zonder een verhoging van de personenbelasting of van de aanvullende gemeentelijke opcentiemen. Maar die rigide politiek houdt in dat hij in overleg met de stadsdiensten en zijn collega's-schepenen beleidsprioritei-

ten moet stellen. En dus soms *Monsieur Non* moet zijn.

In de ogen van de politieke oppositie is het financiële beleid van de stad Brugge asociaal en conservatief: er worden te weinig inspanningen geleverd om de middelen op een rechtvaardiger manier te herverdelen, er is te weinig aandacht voor sociale economie, een sociaal woonbeleidsplan en een vernieuwend milieubeleid. Ook sommige ondernemers en zelfstandigen morren, omdat Laloo zijn kiesbelofte om de taks op het economisch ruimtegebruik af te schaffen nog altijd niet is nagekomen.

Ondanks een hersenbloeding, die hem een tijdlang op non-actief zette en hem leerde om wat minder Bourgondisch te leven en de politiek te relativieren, heeft Boudewijn Laloo nog altijd zin in een derde ambtstermijn. Hij werkt momenteel aan het openstellen van de monumentale Brugse kerken. Zijn droom is de bouw van een nieuw beursgebouw aan de achterkant van het station in Brugge. De NMBS ligt echter nog eventjes dwars.

→ **Hilde Decler (CD&V)**

Schepen van
Leefmilieu,
Brandweer,
Logistiek en
Lokale Economie

In de vorige ambtsperiode was Hilde Decler (49) een opvallende schepen van Toerisme. Hoewel ze bij de verkiezingen met ruim 3000 voorkeurstemmen na Lieve Mus de populairste Brugse politica was, werd ze gedurende twee jaar naar de reservebank verwezen. Bij de verdeling van de christendemocratische schepenzitjes had de middenstand maar recht op één zetel, en die ging naar financiëschepen Boudewijn Laloo. Na twee jaar antichambrenen lijkt deze Brugse advocate enigszins politiek gerijpt. Die ballingschap heeft haar kritische geest wat aangescherpt.

Decler heeft als schepen van Leefmilieu, Brandweer, Logistiek en Lokale Economie een brede waaier aan bevoegdheden. Ze is onder meer verantwoordelijk voor stadsreiniging, onderhoud van de stadsgebouwen, wagenpark, informatica, drukkerij, landbouw, industrie en visserij, maar ook voor markten, kermissen, taxi's, bootjes en koetsen.

Voor haar belangrijkste portefeuille, leefmilieu, kan Decler terugvallen op de ervaren Brugse stadsecoloog Paul Van Acker. Het is haar ambitie om van Brugge een voorbeeldstad op het vlak van leefmilieu te maken.

Ze laat geluidsbelastingkaarten opmaken en wil de energiefactuur van de stad flink doen dalen door onder andere milieuvriendelijker lampen te installeren op de wegen. Qua lokale economie voert Hilde Decler het commercieel strategisch plan uit dat haar voorganger Boudewijn Laloo voorbereid heeft. Ze beperkt haar strijd tegen het ondernemingsonvriendelijke imago van Brugge echter tot kleine maatregelen en premies. Aan een echt businessplan denkt ze voorlopig niet.

→ **Yves Roose (SPA)**

Eerste schepen,
schepen van Cultuur
en Onderwijs

Schepen Yves Roose (60) werd na de verkiezingen van 1994 door de progressieve cultuurhuizen binnengehaald als de nieuwe messias, na het non-beleid van zijn voorganger Hugo Stevens. Vooral Cactus Muziekcentrum liep een kater op omdat deze gewezen leraar Engels niet alle financiële verzuchtingen inwilligde. Roose is een politicus die graag iedereen te vriend houdt. Bijgevolg moet hij rekening houden met alle lokale sociaal-culturele verenigingen. Hij kan en durft het zich niet permitteren om bijvoorbeeld de toelage van een carnavalsgroep te schrappen ten voordele van meer stadssubsidies voor De Werf of het Cactusfestival. Zijn principe is dat cultuur niet voor de happy few is. Hij slaagde er niet in Brugge op de kaart te zetten als stad voor hedendaagse plastische kunsten, maar kon wel de culturele dynamiek van 2002 in Brugge bestendigen via nieuwe, vijfjaarlijkse

stadsfestivals. Zij het met de hulp van de vzw Brugge Plus, een door de burgemeester gecontroleerd schaduwkabinet van Cultuur. De stedelijke musea floreren, hoewel hoofdconservator Manfred Sellink met de grove borstel door het personeel ging. Als schepen van Onderwijs gaat Yves Roose vooral prat op een bloeiend volwassenenonderwijs met 11.600 cursisten – weliswaar met lokalen nood tot gevolg. Hij doorstond de storm over de opvolging van de administratief geschorste conservatoriumdirecteur en kampte met een negatieve doorlichting van de Academie voor Schone Kunsten Van Eyck. Hij ijvert nog voor een aparte expositiehal in het Groeningemuseum, maar het is wachten op Vlaams geld. Eind 2012 haakt Yves Roose af als schepen en politicus. Hij wil zijn vriend Elio di Rupo een handje helpen bij de organisatie van Bergen Europese Culturele Hoofdstad in 2015.

→ **Mercedes Van Volcem (Open VLD)**

Schepen van Ruimtelijke Ordening
en Huisvesting

Als een vrouw ambitieus is, krijgt ze vaak de wind van voren. De politieke ambities van Mercedes Van Volcem (38) reiken tot in de hemel. Voor haar heiligt het doel de middelen. Ze ziet in de lokale pers vooral een propagandamiddel om haar politieke dromen te realiseren. Hoewel de liberalen in Brugge altijd zwakker geweest zijn dan in de rest van het land, is ze erin geslaagd een schepenambt en een zitje in het Vlaams Parlement te veroveren. Om zich als enige liberale schepen te manifesteren in het stadsbestuur, blauwe ideeën te realiseren en in te gaan tegen de almacht van Patrick Moenaert moet ze zich wel een harde tante tonen. Als schepen van Monumentenzorg en Stadsvernieuwing kwam ze herhaaldelijk in aanvaring met de Stichting Marcus Gerards. Die verwijt haar dat zij te veel toegevingen doet aan projectontwikkelaars en daardoor waardevolle panden laat verdwijnen. Haar principe is dat lelijke panden uit de periode 1950-1990 gerust mogen worden gesloopt. Ze argumenteert dat er in veertien jaar tijd amper 53 van de 11.000 Brugse gebouwen afgebroken zijn, maar liep toch een blauwtje op bij Unesco. De schepen van Ruimtelijke Ordening gaat er prat op dat dankzij haar tussenkomst 80 hectare landbouwgrond ten westen van de Blankenbergsesteenweg verandert in broodnodige bedrijventerreinen. Als schepen van Huisvesting wil ze met haar woonbeleidsplan 2100 extra woningen, waarvan een vierde sociale woningen, realiseren. Op die manier hoopt ze de stadsvlucht van jonge gezinnen uit het dure Brugge tegen te gaan. Sinds Patrick Moenaert zijn afscheid aankondigde, ligt Mercedes Van Volcem steeds vaker in de clinch met dauphin Dirk De fauw.

→ **Lieve Mus (CD&V)**

Schep en van Jeugd en Welzijn

Ze is klein van gestalte en geeft in de politieke omgang de indruk even stil te zijn als haar familienaam. Toch is jeugd- en welzinschepen Lieve Mus (63) de populairste Brugse politica. Bij de recentste gemeenteraadsverkiezingen behaalde ze liefst 3537 voorkeurstemmen. Deze voormalige docente aan de KHBO, afdeling verpleegkunde, ging er in 2006 zelfs met meer dan 1000 stemmen op vooruit en kan binnen het plaatselijke ACW op een grote achterban rekenen. Mus is vooral trots op de realisatie van de mantelzorgpremie en het regionaal jongerencentrum Het Entrepot. Toch slaagde de emancipatieschepen er niet in om uit de schaduw van burgemeester Patrick Moenaert te treden. Ze moest hem het initiatief laten bij moeilijke dossiers zoals de geplande maar gecontesteerde stedelijke fuifzaal op het Kraanplein. Een gebrekkige communicatie en toenemende onverdraagzaamheid van de bevolking gaf Brugge het imago van stad waar spelende kinderen als hinderlijk beschouwd worden. Mus slaagde erin het tij te keren door een speelruimtebeleidsplan op te stellen. Dat plan brengt in kaart wat waar kan. Bij de aanleg van speelpleinen wordt nu zelfs eerst geluisterd naar de kinderen uit de buurt. Wellicht zal Lieve Mus haar grote droom van een diversiteitplan, dat kansen voor vrouwen, allochtonen en arbeidsgehandicapten garandeert, niet meer zelf kunnen realiseren, want op 2 januari 2011 draagt ze de fakkel over aan haar jongere kiesbuddy Martine Matthys.

→ **Frank Vandevoorde (SPA)**

Schep en van Sociale Zaken, Sociale Economie en OCMW-voorzitter

Huisarts Frank Vandevoorde (57) laat zich graag de 'sociale burgemeester' van Brugge noemen. Hij is niet alleen OCMW-voorzitter maar ook schepen van Sociale

Zaken, Sociale Economie en uiteraard OCMW-materies. Als OCMW-voorzitter staat hij aan het hoofd van de grootste werkgever van Brugge en beschikt hij over een budget van liefst 79 miljoen euro. Samen met Renaat Landuyt en André Van Nieuwkerke vormt hij het machtige triumviraat binnen de Brugse SP.A. Gelukkig kan hij bij het OCMW terugvallen op zijn geroutineerde secretaris Hubert Parrein – een man die veel touwtjes in handen houdt. Frank Vandevoorde mag terugblikken op een geslaagde fusie tussen het Brugse AZ Sint-Jan en het Oostendse Hendrik Seruysziekenhuis. Hij beseft dat de stijgende armoede en de vergrijzing de voornaamste uitdagingen zijn. 11 procent van de Bruggelingen leeft in armoede. Het OCMW probeert de armoede te bestrijden via haar vereni-

→ **Bernard De Cuyper (CD&V)**

Schep en van Bevolking, Ruimtelijke Ordening en Groen

Na de gemeenteraadsverkiezingen van 2000 blokkeerde burgemeester Patrick Moenaert de kandidatuur van provincieraadslid Bernard De Cuyper (62), hoewel de landbouwstand recht had op een schepe-nambt. Hij vreesde dat de koppige, eigenge-reide ex-leraar van de landbouwschool in Oedelem een te grote lastpost in het college zou zijn. Bovendien had het ACW het Bernard De Cuyper kwalijk genomen dat hij in 1993 koos voor de afvallige Centrum-groep van Fernand Vanden Broele. Als

troostprijs kreeg De Cuyper in 2001 wel het voorzitterschap van het Intergemeentelijk samenwerkingsverband voor de Vuilverwijdering en -verwerking in Brugge en Ommeland (IVBO). Zes jaar later kon CD&V Bernard De Cuyper niet meer over het hoofd zien, ook al werd de landbouw-groep bij de lijstvor-ming niet echt ver-wend. Hij kreeg veiligheidshalve twee domeinen waar hij weinig potten kan breken: Groen en Burgerzaken. De voorbije jaren heeft hij zich opmerkelijk koest gehouden, maar hij waakt er bij al zijn

beslissingen nauwgezet over dat hij zijn achterban – de boeren – niet voor het hoofd stoot. Zo is hij er trots op dat er bij de bebossing van Brugge geen vierkante meter landbouwgrond afge-nomen werd. Op zijn palmares staat de heraanleg van enkele stadsparken, die allemaal voorzien werden van een speelweefsel voor jongeren, en de oprichting van een nieuwe cel voor de sproeistofvrije onkruidbe-strijding langs de Brugse wegen. Als schepen van Burgerzaken heeft hij al meer dan 2000 Brugse koppeltjes gehuwd. Hij kwijt zich ernstig van die taak, in zoverre dat hij al de bijnaam 'de pastoor' kreeg vanwege van zijn lange preken.

gingen (onder andere crisisopvang voor daklozen en activiteiten voor kansarme jongeren), maar ziet het aantal cliënten voor schuldbemiddeling exponentieel verhogen. Bovendien wordt Vandevorrees beleid door zijn politieke tegenstrevers te conservatief en te weinig innovatief genoemd. Voor de bejaardenzorg moest hij noodgedwongen van koers veranderen, omdat 600 extra rusthuisbedden tegen 2015 een onhaalbare kaart blijkt. Naast de uitbreiding en de modernisering van de woon- en zorgcentra mikt hij vooral op meer extramurale zorg. Frank Vandevorrees oogst ook (rechtse) kritiek omdat elke Bruggeeling via de stadskas 179 euro moet bijpassen voor het OCMW. Hij probeert alvast de energiekosten van het OCMW te temperen door zonnepanelen te plaatsen op de parking van de administratieve hoofdzetel.

→ **Annick Lambrecht (SPA)**
Schepen van Sport,
Personeel en
Werkgelegenheid

Annick Lambrecht (40) huldigt graag de gratis-principes van partijgenoot Steve Stevaert. Via allerlei gratis of spotgoedkope initiatieven wil ze meer Bruggelingen aan het sporten krijgen. In haar eigen sportgedrag is ze enigszins overmoedig: ondanks een ski-ongeval wou ze per se bewijzen dat ze de Mont Ventoux op kon fietsen, met een zwaar, nieuw letsel tot gevolg. Net als haar politieke mentor Renaat Lan-

duyt heeft Annick Lambrecht het moeilijk om volmondig de steun te krijgen van de oude 'echte' socialisten. De reden? Heel wat traditionele werkmensen beschouwen haar nog altijd als een 'groene'. Een aantal maanden voor de gemeenteraadsverkiezingen van 2006 liep Lambrecht immers van Groen! over naar SP.A. Hoewel ze ten stelligste ontkent dat haar in ruil voor die overstap een schepenitje beloofd was, kreeg ze als nieuwkomer een betere plaats op de SP.A-lijst dan aftredend personeelsschepen Charlotte Storme. Bijgevolg scoorde ze beter dan haar socialistische rivale en palmde ze het schepenambt van haar voorgangster in. Op haar palmares staat een geslaagde doorlichting van de stadsdiensten met kaderwijziging en een masterplan voor het Blossocentrum in Assebroek. Annick Lambrecht trok mee aan de kar voor het behoud van het provinciaal zwembad in Brugge. Haar grote uitdaging wordt de pensioneringsgolf, want de gemiddelde leeftijd van de Brugse stadsambtenaren in 46 jaar. Ze ijvert voor een sportzaal voor amateursporters in elke Brugse deelgemeente, maar haar droom om van het Jan Breydelstadion een multifunctioneel sportpark te maken ligt aan diggelen.

→ **Jean-Marie Bogaert (N-VA)**
Schepen van Toerisme

Ondanks het uiteenspatten van het kartel met N-VA eind 2006 schonk de Brugse CD&V een schepenitje aan NV-A'er Jean-Marie Bogaert (61). De goede score van de Vlaams-nationalistische bondgenoot bij de gemeenteraadsverkiezingen zorgde er immers voor dat CD&V/N-VA samen geen zitjes hoefden in te leveren. In de hoop op een vergroting van de Brugse politieke invloed in Brussel gaf Patrick Moenaert Jean-

Marie Bogaert als schepen het departement toerisme: dezelfde bevoegdheid als diens partijgenoot Geert Bourgeois, Vlaams minister van Toerisme. Die strategie leverde geen windeieren op. Bogaert slaagde erin bij Toerisme Vlaanderen extra budgetten los te peuten voor Brugse projecten: de toelagen verdriedubbelden tot 3 miljoen euro in drie jaar tijd. Daarmee konden onder andere een overdekte loopbrug voor cruissetoeris-

ten in de Zeebrugge haven, de inmiddels weer afgevoerde elektronische wandelgidsen en een *city card* gerealiseerd worden. Samen met zijn rechterhand, toerismemanager Dieter De Wulf, reorganiseerde Bogaert Toerisme Brugge. In overleg met schepen van Cultuur Yves Roose werden toerisme en cultuur beter op elkaar afgestemd door de organisatie van stadsfestivals in het najaar. Enkel het verblijfstoerisme in de dal-

maanden wordt nog gepromoot. Bogaert kan mooie cijfers voorleggen: een groei van 15 procent voor de overnachtingen, en zelfs in het crisisjaar 2009 hoefde Brugge amper in te leveren. Voor drie knelpunten vindt Jean-Marie Bogaert vooralsnog geen gepast oplossing: het imago van Brugge als congressstad, Zeebrugge als badstad en de slechte bereikbaarheid voor toeristen via het spoor.